

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ

Warszawa, 13 lutego 2026 r.

PU.8361.257.2025

DECYZJA PO.47.C.37.2026.AW

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy:

TERMOPLAZA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

z siedzibą w Warszawie, ul. Żegańska 21/23, 04-713 Warszawa,

karę pieniężną w wysokości **2000 zł** (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli przeprowadzonej w należącym do ww. przedsiębiorcy sklepie stacjonarnym TERMOPLAZA pod adresem: ul. Żwirowa 72/24 w Puchałach zakwestionowano 9 partii towarów znajdujących się w ofercie sklepu internetowego <https://termoplaza.pl/> - stwierdzono, że w ww. miejscu sprzedaży detalicznej na odległość obok informacji o obniżonej cenie, uwidoczniono informację o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, gdzie cena po obniżce była wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) - szczegóły zawiera uzasadnienie.

UZASADNIENIE

W dniach 12-24.09.2025 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy: TERMOPLAZA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Warszawie.

W toku kontroli przeprowadzonej w należącym do ww. przedsiębiorcy sklepie stacjonarnym TERMOPLAZA pod adresem: ul. Żwirowa 72/24 w Puchałach zakwestionowano 9 partii towarów znajdujących się w ofercie sklepu internetowego <https://termoplaza.pl/>, tj.:

1. Produkt TermoPlaza STP270,
2. Produkt TermoPlaza STP400
3. Produkt TermoPlaza STP700,
4. Produkt TermoPlaza STP900S,

5. Produkt TermoPlaza STP700V,
6. Produkt TermoPlaza STP700VB,
7. Produkt TermoPlaza STP270DT,
8. Produkt TermoPlaza STP270DTB,
9. Produkt TermoPlaza STP550DTB.

W ww. miejscu sprzedaży detalicznej na odległość tj. na stronie internetowej <https://termoplaza.pl/> przy ww. partiach towarów obok informacji o obniżonej cenie uwidoczniono informację o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, gdzie cena po obniżce była wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 4 ust. 2. ww. ustawy w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Za cenę, zgodnie z definicją określoną w art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że przedsiębiorca: TERMOPLAZA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Warszawie poprzez uwidocznienie w ww. miejscu sprzedaży detalicznej przy 9 partach towarów ceny po obniżce wyższej niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. obok informacji o obniżonej cenie uwidocznienia również informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym pismem z 28.01.2026 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 2 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona pismem z 04.02.2026 r. przesłała wyjaśnienia w sprawie. Wniosła o zastosowanie art. 189f kpa i tym samym odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Jako uzasadnienie wskazał incydentalny charakter naruszenia, brak korzyści majątkowej w związku ze stwierdzonym naruszeniem, usunięcie naruszenia, nieprawidłową interpretację przepisów, brak złej woli. Podniosła, że przedsiębiorca nie uzyskał korzyści majątkowej w związku ze stwierdzonym naruszeniem oraz że stwierdzone naruszenie nie miało wpływu na decyzje konsumentów. Wyjaśniła, że w toku wewnętrznego audytu przeanalizowano sprzedaż wskazanych w zawiadomieniu produktów w okresie występowania zakwestionowanego oznaczenia (od 11.09.2025 do 30.09.2025) i ustalono, że w okresie obowiązywania „promocji” (od 11.09.2025 do 30.09.2025) sprzedaż łączna zakwestionowanych produktów wyniosła 487 sztuk, a w analogicznym okresie w 2024 roku, sprzedaż tych samych modeli wyniosła 545 sztuk, co oznacza spadek ilościowy sprzedaży o blisko 11% w stosunku do 2024 roku, mimo zastosowania zakwestionowanej formy uwidaczniania cen. Strona stoi na stanowisku, że ww. dane jednoznacznie zaprzeczają tezie, że sposób prezentacji ceny wpłynął mobilizująco na sprzedaż lub wprowadził konsumentów w błąd skutkujący niekorzystnym rozporządzeniem mieniem. Przedsiębiorca działał w dobrej wierze, a przyjęty sposób prezentacji cen nie miał na celu manipulacji i wprowadzenia w błąd, lecz rzetelne poinformowanie klienta o trendzie cenowym (sezonowy wzrost cen systemów grzewczych). Wyjaśniła, także, że przyjęta przez spółkę strategia opierała się na literalnej wykładni art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, który nakłada obowiązek uwidaczniania najniższej ceny z ostatnich 30 dni, lecz w swym literalnym brzmieniu nie formułuje wprost zakazu sprzedaży towaru w cenie wyższej niż cena referencyjna. Tym samym spółka pozostawała w błędnym przekonaniu, że skoro dopełnia obowiązków informacyjnych (pokazując uczciwie cenę z 30 dni, nawet jeśli jest ona niższa od obecnej), to działa zgodnie z prawem. Wyjaśniła, że dopiero interwencja organu uświadomiła przedsiębiorcy, że wykładnia stosowana przez inspekcję handlową oraz Prezesa UOKiK jest szersza i uznaje ww. działanie za nieprawidłowe. Poinformowała o natychmiastowym usunięciu przez spółkę naruszenia poprzez trwałe usunięcie nieprawidłowości ze strony internetowej, sklepu stacjonarnego oraz o zmianie procedury ustalania cen promocyjnych. Przekazała informację o wielkości obrotów i przychodu w 2025 roku oraz zestawienie sprzedaży w okresie obowiązywania kwestionowanej promocji oraz sprzedaży w okresie analogicznym w 2024 roku do okresu obowiązywania kwestionowanej promocji w roku 2025 roku. Poinformowała, że przedsiębiorca nie uzyskał korzyści majątkowych w związku z zakwestionowanym sposobem prezentacji cen.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w toku postępowania administracyjnego wziął pod uwagę wszystkie wyjaśnienia strony, charakter stwierdzonych uchybień, specyfikę branży, brak wcześniejszego naruszenia przez stronę ww. ustawy oraz informację dotyczącą nieuzyskania żadnych korzyści majątkowych w związku ze stwierdzonym naruszeniem. Organ wziął także pod uwagę informacje w zakresie wielkości przychodu i obrotów w 2025 r. oraz informację od przedsiębiorcy zawartą w piśmie z 18.08.2025 r., że zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, że przedsiębiorca zalicza się do kategorii małych przedsiębiorców.

Organ zauważa, że odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Oznacza to, że okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, takie jak specyfika prowadzonej działalności, nieumyślność, incydentalny charakter naruszenia, ilość oferowanych towarów, przyczyny powstania naruszenia, np. nieprawidłowa interpretacja czy nieznanostwo obowiązującego prawa,

niezamierzone działanie, czy nawet omyłka pisarska, czy problemy techniczne nie mają wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego i w rezultacie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej. Pozostają one bez wpływu na przypisanie stronie odpowiedzialności za niedopełnienie ustawowych obowiązków. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary.

Informacja o cenach jest jedną z najistotniejszych kwestii, która decyduje o podjęciu przez konsumenta decyzji w zakresie skorzystania z zakupu oferowanego przez przedsiębiorcę towaru. Obok informacji o cenie, decyzję konsumenta o zakupie konkretnego towaru determinuje informacja czy cena została obniżona oraz wielkość obniżki. Postanowienia art. 4 ust. 2 ww. ustawy wymagają, aby w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie znajdowała się informacja o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W publikacji „*Informacja o obniżce ceny. Wyjaśnienia Prezesa UOKiK*” opublikowanej na stronie https://uokik.gov.pl/wyjasnienia_i_wytyczne.php podkreślono, że „Adresatem regulacji zawartej w art. 4 ustawy jest każdy przedsiębiorca, który ma obowiązek zapewnić, aby w miejscu sprzedaży i świadczenia usług (a także w miejscu ich reklamowania) uwidocznione były ceny wymagane przez Ustawę.” Ponadto w ww. wytycznych szczegółowo opisano procedurę przedstawiania „najniższej ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki” oraz jednolitość praktyk jakie powinny panować na polskim rynku.

W toku kontroli inspektorzy prawidłowo ustalili, że przy 9 partiach towaru obok informacji o obniżonej cenie uwidoczniono informację o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, gdzie cena po obniżce była wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Tym samym przedsiębiorca nie sprostął obowiązkowi wyrażonemu w art. 4 ust. 2 ustawy.

Stanowisko organu ma swoje odzwierciedlenie w wyroku Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z 26.09.2024 r. w sprawie C-330/23, zgodnie z którym, artykuł 6a ust. 1 i 2 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r., należy interpretować w ten sposób, że: wymaga on, aby obniżka ceny produktu ogłaszana przez podmiot gospodarczy w formie albo wartości procentowej, albo zwrotu reklamowego mającego na celu podkreślenie korzystnego charakteru ogłoszonej ceny, została ustalona na podstawie "wcześniejszej ceny" w rozumieniu ust. 2 tego artykułu, tj. najniższej ceny stosowanej przez podmiot gospodarczy w okresie, który nie może być krótszy niż 30 dni przed zastosowaniem obniżki. Wynika z tego, że cena sprzedaży produktu przedstawiana w ogłoszeniu jako cena obniżona w rzeczywistości nie może być taka sama jak ta „wcześniejsza cena” czy wręcz wyższa od niej.

W tym miejscu należy zauważyć, że obowiązki wprowadzone implementacją dyrektywy Omnibus mają przeciwdziałać sytuacjom, w których konsument wprowadzany jest przez sprzedawcę w błąd, co do istnienia promocji, tj. eliminować fałszywe obniżki.

Tym samym przedsiębiorca jako profesjonalny, a w przedmiotowym przypadku także doświadczony uczestnik obrotu powinien mieć świadomość nie tylko obowiązujących przepisów prawa, ale także orzecznictwa

w zakresie prowadzonej przez niego działalności i je stosować z należytą starannością, w przedmiotowym przypadku stosować tak, aby w przypadku oferowania konsumentowi towarów objętych promocją, była to rzeczywista promocja.

Zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r. II GSK 541/19 „Nawet jednorazowe naruszenie obowiązków, określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca, dopuszczający się takiego deliktu, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności konkretnego naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Niewątpliwie właściwy organ administracji, określając wysokość kary, winien uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jak i dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy).”

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje.

Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):

W miejscu sprzedaży detalicznej na odległość tj. na stronie internetowej <https://termoplaza.pl/> przy 9 partiach towarów obok informacji o obniżonej cenie uwidoczniono informację o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, gdzie cena po obniżce była wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Zakwestionowano 9 na 9 partii towarów sprawdzonych w toku kontroli, tym samym naruszenie dotyczyło 100 % partii towarów spośród sprawdzonych pod względem przestrzegania art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Zgodnie z pismem strony z 12.09.2025 r. oraz protokołem kontroli karta 2 cały asortyment w dniu kontroli obejmował ww. 9 produktów. Konsument wprowadzany został w błąd, co do istnienia promocji. Mając na uwadze powyższe, interes konsumenta został naruszony w istotnym stopniu. Naruszenie zostało stwierdzone 12.09.2025 r. Nieprawidłowości zostały naprawione w określonym przez inspektorów terminie (pismo strony z 03.10.2025 r.).

Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:

W oparciu o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego ustalono, że przedsiębiorca został wpisany do KRS 09.10.2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach, Strona przekazała

informacje w zakresie uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem obowiązków, o których mowa powyżej. Strona przekazała informacje w zakresie uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem obowiązków, o których mowa powyżej.

Wielkość obrotów i przychodu:

Strona przekazała informację o wielkości obrotu i przychodu w 2025 roku, którą uwzględniono.

Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszenia prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r., sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W związku z powyższym oraz z uwagi na fakt, że w przedmiotowej sprawie waga naruszenia prawa nie była znikoma, z powodu istotnego naruszenia interesu konsumentów w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca w ocenie organu zaprzestał naruszenia, jednak nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że przedsiębiorcy: TERMOPLAZA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Warszawie, za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 2000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **2000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.).

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2025 r. poz. 229 ze zm.), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa. Na podstawie art. 63 § 1 kpa, podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) wnosi się na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Podania utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, **podania wniesione na adres poczty elektronicznej organu administracji publicznej pozostawia się bez rozpoznania.**

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej
Agnieszka Cieślik
Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. TERMOPLAZA sp. z o.o., adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-48151-83810-BSBHU-27;
2. aa.